

Dosarul nr. 2ri-154/18

Instanța de fond: CA Comrat – A. Curdov

DECIZIE

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Liubovi Cîrmîzî,
în cauza la cererea înaintată de către Tatiana Colodeeva, lichidatorul Societății
Comerciale „Tunacom Elevator” Societate cu Răspundere Limitată în procedura
simplificată a falimentului privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor
organelor de conducere ale Societății Comerciale „Tunacom Elevator” Societate cu
Răspundere Limitată ,

împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2017, prin care s-
a admis cererea lichidatorului Societății Comerciale „Tunacom Elevator” Societate
cu Răspundere Limitată în procedura simplificată a falimentului privind atragerea la
răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale Societății Comerciale
„Tunacom Elevator” Societate cu Răspundere Limitată,

constată:

La 30 iunie 2015 administratorul SC „Tunacom Elevator” SRL a depus în
instanța de insolvabilitate cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de
insolvabilitate față de întreprinderea fondată.

Prin încheierea din 03 iulie 2015 a Curții de Apel Comrat a fost admisă spre
examinare cererea introductivă și stabilită perioada de observație asupra activității
debitorului SC „Tunacom Elevator” SRL.

Prin hotărârea din 24 august 2015 a Curții de Apel Comrat a fost admisă cererea
introductivă, fiind intentată procedura simplificată a falimentului față de debitorul
SC „Tunacom Elevator” SRL, iar în calitate de lichidator fiind desemnată Tatiana
Colodeeva.

La 13 septembrie 2017 Tatiana Colodeeva, lichidatorul SC „Tunacom
Elevator” SRL în procedura simplificată a falimentului a depus cerere privind
atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului SC „Tunacom
Elevator” SRL, cu încasarea sumei de 1 012 107,75 lei.

În motivarea cererii lichidatorului Tatiana Colodeeva a indicat că potrivit tabelului definitiv de validare a creanțelor au fost validate creanțele creditorilor în sumă de 1 140 607,75 lei.

În rezultatul negocierilor, bunurile societății insolubile, care au fost incluse în masa debitoare a SC „Tunacom Elevator” SRL, au fost realizate în sumă de 350 000 lei, dintre care suma de 128 500 lei a fost transferată la contul BC „Unibank” SA, în contul stingerii datoriei.

La adunarea creditorilor, desfășurată la data de 21 august 2017, a fost emisă hotărârea de a-l împuternici pe lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL să înainteze în instanța de insolabilitate cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului și fondatorului SC „Tunacom Elevator” SRL, Liubovi Cîrmîzî și încasarea de la ultima a sumei de 1 012 107,75 lei.

Prin hotărârea din 08 decembrie 2017 a Curții de Apel Comrat s-a admis parțial cererea depusă de lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL în procedura simplificată a falimentului, Tatiana Colodeeva, cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor cu funcție de răspundere ale debitorului SC „Tunacom Elevator” SRL. S-a încasat de la administratorul și fondatorul SC „Tunacom Elevator” SRL, Liubovi Cîrmîzî suma de 40 107,75 lei. (f.d. 45, 46-51)

La 10 august 2018 Liubovi Cîrmîzî a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de insolabilitate, cu restituirea cauzei la o nouă rejudecare. Totodată, recurenta a solicitat repunerea recursului în termen, deoarece nu a cunoscut despre faptul că la data de 31 ianuarie 2018 Curtea Supremă de Justiție i-a restituit recursul declarat la data de 22 decembrie 2017, or, încheierea instanței de recurs a recepționat-o la 03.08.2018, numai după adresarea sa la Curtea de Apel Comrat. (f.d. 74-76)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că hotărârea instanței de insolabilitate este ilegală, constatările fiind contradictorii, care nu corespund circumstanțelor reale.

Examinând materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de repunere în termen și recursul declarat de către Liubovi Cîrmîzî sunt întemeiate și urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art. 356 Cod de procedură civilă cererea de declarare a insolabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolabilității.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012 procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Norma cuprinsă în art. 8 alin. (1) al Legii insolabilității nr. 149 din 26 iunie 2012 stipulează că hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Conform art. 248 alin. (6) din aceeași lege, în toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolvență se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Dat fiind faptul că în procedura de insolvență termenele de contestare cu recurs coincid cu cele din Codul de procedură civilă, iar Legea insolvenței nu interzice acest lucru, persoana îndreptățită va putea solicita repunerea în termen pentru depunerea recursului, aducând argumentele corespunzătoare.

După cum denotă actele cauzei, hotărârea Curții de Apel Comrat contestată cu recurs, prin care a fost admisă cererea lichidatorului SC „Tunacom Elevator” SRL, Tatiana Colodeeva privind atragerea la răspundere subsidiară a membrului organului de conducere și a fondatorului Liubovi Cîrmîzî, a fost emisă și pronunțată la 08 decembrie 2017. (f.d. 45, 46-51)

Recursul împotriva hotărârii Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2017 a fost depus de către Liubovi Cîrmîzî la 10 august 2018 (f.d. 74-76), respectiv cu încălcarea termenului legal de 15 zile prevăzut de art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Faptul depunerii cererii de recurs în afara termenului de atac se confirmă prin însuși solicitarea recurentei cu privire la repunerea în termen de declarare a recursului, care se constată a fi una întemeiată, deoarece motivele invocate de recurentă constituie temei de repunere în termen, în sensul art. 116 Cod de procedură civilă, fiind în imposibilitate de a îndeplini actul în termen.

În conformitate cu art. 116 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă persoanele, care din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Colegiul civil reține că hotărârea instanței de insolvență a fost pronunțată la data de 08 decembrie 2017, în lipsa recurentei, recursul, inițial, fiind depus de către Liubovi Cîrmîzî la data de 22 decembrie 2017.

Curtea Supremă de Justiție prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a restituit recursul declarat de către Liubovi Cîrmîzî din cauza neachitării taxei de stat și i s-a explicat că restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după înlăturarea neajunsurilor cu respectarea regulilor stabilite de lege.

Materialele cauzei atestă că prin scrisoarea de însoțire nr. 02i-35/18 din 31 ianuarie 2018 a fost expediat în adresa recurentei cererea de recurs în original și copia încheierii Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2018, însă confirmarea recepționării la materialele dosarului lipsesc.

În conformitatea cu art. 100 alin. (1) Cod de procedură civilă cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.

Astfel, în virtutea legii, legiuitorul a stipulat că actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură. În cazul de față

recurenteii nu i s-a adus la cunoștință actul judecătoresc sub semnătură. Respectiv ea a fost în imposibilitate să cunoască despre faptul că instanța de recurs nu a primit în procedură cererea sa, fiind restituită.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs constată că sunt întemeiate argumentele recurenteii de repunere în termen a recursului, ori, dovada recepționării încheierii Curții Supreme de Justiție din 31 ianuarie 2018 la materialele cauzei lipsește, fiind în imposibilitate de a îndeplini actul judecătoresc în termen și urmează a fi repus în termen de declarare a recursului.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Curtea de Apel Comrat prin hotărârea din 08 decembrie 2017 a admis cererea depusă de lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL în procedura simplificată a falimentului, Tatiana Colodeeva cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a persoanelor cu funcție de răspundere ale debitorului SC „Tunacom Elevator” SRL. S-a încasat de la administratorul SC „Tunacom Elevator” SRL suma de 40 107,75 lei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit consideră prematură concluzia instanței de insolvență, din următoarele motive.

Actele cauzei atestă că potrivit tabelului consolidat al creanțelor validate din 12 septembrie 2016 datorია debitorului SC „Tunacom Elevator” SRL față de creditorii constituie suma de 1 140 607 lei. (f.d. 16-17)

Prin contractul de vânzare-cumpărare din 21 iunie 2017 lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL a vândut bunurile societății, cu acordul BC „Unibank” SA, în sumă de 350 000 lei.

La adunarea creditorilor SC „Tunacom Elevator” SRL din 21 august 2017 s-a primit hotărârea de a împuternici lichidatorul Tatiana Colodeeva de a înainta în instanța de insolvență cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a unicului fondator și administratorul SC „Tunacom Elevator” SRL, Liubovi Cîrmîzî.

Lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL în procedura simplificată a falimentului, Tatiana Colodeeva, exercitându-și atribuțiile sale, a stabilit că datorită acțiunilor administratorului și fondatorului societatea a fost adusă în stare de insolvență.

De asemenea, lichidatorul, stabilind că SC „Tunacom Elevator” SRL nu dispune de bunuri și de surse financiare pentru stingerea creanțelor față de creditorii a depus cerere în instanța de insolvență, prin care a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului SC „Tunacom Elevator” SRL și încasarea datoriei în mărime de 1 012 107,75 lei de la organele de conducere Liubovi Cîrmîzî.

Lichidatorul Tatiana Colodeeva în cererea sa de atragere la răspundere subsidiară a menționat că s-a adresat în instanța de insolvență cu asemenea cerere, deoarece a fost împuternicită de adunarea creditorilor, făcând trimitere la prevederile art. 248 din Legea insolvenței nr. 149 din 26 iunie 2012.

Instanța de insolvență, în lipsa cărorva opoziții din partea membrului organului de conducere și în absența acestuia, prin hotărârea din 08 decembrie 2017

a admis parțial cererea de atragere la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului SC „Tunacom Elevator” SRL depusă de Tatiana Colodeeva, lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL în procedura simplificată a falimentului, a atras la răspundere subsidiară, în vederea stingerii creanțelor și a încasat de la Liubovi Cîrmîzî suma de 40 107,75 lei.

Instanța a dispus încasarea sumei creditoare, considerând că Liubovi Cîrmîzî se face vinovată în aducerea societății în stare de insolvabilitate, făcând referire la prevederile art. 248 alin. a), e) și h).

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii. (3) Instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

La caz, lichidatorul SC „Tunacom Elevator” SRL în procedura simplificată a falimentului, Tatiana Colodeeva a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului debitorului Liubovi Cîrmîzî în temeiul art. 248 al Legii insolvenței, însă nu a specificat expres în cererea sa și nici în ședințele de judecată, prin care acțiuni ale fondatorului și administratorului debitorului Liubovi Cîrmîzî s-a adus în stare de insolvabilitate societatea.

În recurs, recurenta a invocat că nu a ascuns bunurile societății, fiind verificate periodic de către colaboratorii BC „Unibank” SA, iar contabilitatea și ștampila societății au fost predate lichidatorului Tatiana Colodeeva, la prima solicitare.

Admițând cererea de atragere la răspundere subsidiară a fondatorului și administratorului debitorului și încasând suma creanțelor validate, instanța de insolvență nu a cercetat toate probele care demonstrează cu certitudine că Liubovi Cîrmîzî poartă vina pentru aducerea debitorului în stare de insolvență și dacă din contul ei pot fi încasate în mod solidar creanțele creditorilor, or, ultima la cererea de recurs a invocat argumente care anterior nu au fost examinate de către instanța de insolvență, nefiind apreciate.

Instanța de recurs reiterează că dreptul de acces la un tribunal constituie un element inerent al tuturor garanțiilor procedurale prevăzute în Convenție (CEDO, hot. Campbell și Fell vs. Marea Britanie din 25.02.1982). Drepturile fundamentale trebuie garantate într-o manieră concretă și reală, dar nu iluzorie și teoretică. Imposibilitatea concretă de sesizare a unei instanțe de către persoana interesată constituie o încălcare a dreptului acesteia de acces la justiție (CEDO, hot. Airey vs. Irlanda din 09.10.1979).

Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale stipulează că orice persoană are dreptul la judecarea cauzei „în mod echitabil”, ceea ce implică inclusiv o procedură bazată pe principiul contradictorialității și egalității armelor. Respectarea principiului egalității armelor presupune că fiecare parte trebuie să obțină o posibilitate rezonabilă de a-și prezenta cauza în condiții, care să nu o plaseze într-o situație net dezavantajată în raport cu adversarul său, astfel încât între părți să se mențină un echilibru corect. Dreptul la o procedură bazată pe principiul contradictorialității presupune dreptul unei părți în

procesul civil de a lua cunoștință de observațiile sau explicațiile date de cealaltă parte, precum și de a le discuta.

Drept urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea de repunere în termenul de declarare a recursului și recursul declarat de către Liubovi Cîrmîzî, a casa hotărârea Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2017, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Comrat.

În temeiul celor expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite cererea de repunere în termen a recursului depusă de către Liubovi Cîrmîzî.

Se admite recursul declarat de către Liubovi Cîrmîzî.

Se casează hotărârea Curții de Apel Comrat din 08 decembrie 2017.

Se remite cauza la rejudecare în Curtea de Apel Comrat.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Valeriu Doagă

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Maria Ghervas